

[2002 அக்டோபர் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(உ) தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டங்களுக்கான திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு, 2002

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டங்களுக்கான திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 50/2002) மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டங்களுக்கான திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 50/2002) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்"

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து வரும் மூன்று சட்டமுன்வடிவுகளும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரைச் சார்ந்தவை. ஏதாவது கருத்துச் சொல்வதாக இருந்தால் சேர்த்துச் சொல்லலாம். திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழக (திருத்த) மற்றும் திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவுகள் எல்லாம் இப்போது

2002 அக்டோபர் 31] [திரு. சி. ஞானசேகரன்]

சட்டமாக்கப்பட இருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் போராட்டங்கள் எல்லாம் இப்போது ஓய்ந்து ஓரளவுக்கு அவர்கள் அமைச்சரோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாணவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு பயம் இன்னும் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. பொதுவாக பல்கலைக்கழகத்தில் ஒவ்வொரு அரசுக் கல்லூரியும் இணைக்கப்படுகிறபோது கல்விக் கட்டணம் உயர்த்தப்படும் என்கிற அச்சம் அவர்களுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தால், சாதாரணமாக அரசுக் கல்லூரியிலே ஒரு மாணவன் படிக்கிறபோது அவன் கல்விக் கட்டணத்தை மிகக் குறைந்த அளவிலே கட்டுகிறான். ஆனால் பல்கலைக்கழகத்தோடு அந்தக் கல்லூரி இணைந்துவிட்ட பின்னால் அவன் அதிகமான ஒரு தொகையைக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்கிற ஒரு பயம் இருக்கிற காரணத்தால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இப்போது அரசுக் கல்லூரியிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் எந்த அளவுக்கு கட்டணத்தைக் கட்டுகிறார்களோ அதே கட்டணத்தைத்தான் அந்தக் கல்லூரி பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்ட பின்னாலும் கட்ட வேண்டி வரும் என்கிற உறுதியை நீங்கள் அளித்து அந்த மாணவர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்ட வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டு, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்கிறேன்.

வேலூரிலே திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகத்தைக் கொண்டுவந்தமைக்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மீண்டும் ஒருமுறை நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு கூடிய விரைவிலேயே அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தைத் தொடங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. நன்மாறன்.

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு கலைக் கல்லூரிகளை பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கிற முயற்சியைக் கைவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களை பாதிக்கின்ற விவரங்களையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் இருக்கும்போது பழையபடி பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இந்தச் சட்டமுன்வடிவை திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[2002 அக்டோபர் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே பேசி இருக்கிறோம். இருந்தாலும், அரசு திரும்பவும் சட்டமாக்குவதற்கான முயற்சியை எடுத்திருக்கிறது. எனினும் இதன்மீது இருக்கின்ற பாதிப்புகளை நான் திரும்பவும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மாணவர்களுக்கு மிகப் பெரிய பாதிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு நீண்ட விளக்கத்தை சென்ற முறை பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலேயே அளித்தார்கள், பாதிக்காது என்று. ஆனால் பல்கலைக்கழகத்தில் மாற்றப்படுகிறபோது கட்டண விகிதங்கள் மாறுகிற சூழ்நிலை கண்டிப்பாக ஏற்பட்டு விடும். இப்போது இருக்கிற நிலைமையிலேயே கல்லூரிகளிலே படிக்க முடியாத நிலையில் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற ஏழையெளிய மாணவர்கள், இப்படி இணைக்கப்படுகிறபோது மேலும் மேல் கல்வியை, உயர் கல்வியைப் பெற முடியாத ஓர் இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அரசுக் கல்லூரிகள் என்று இருக்கிறபோதுதான், ஓரளவாவது கிராமப்புறத்து மாணவர்களாலே கல்வி பயில முடிகிறது. அதுவே தனியார் கல்லூரிக்குச் செல்கிறபோது அவர்களால் இயலாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. தொடர்ந்து இது நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே ஏழை எளியவர்களுடைய கல்வி பாதிக்காத வண்ணம் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நமது அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 4—50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. கே. மணி. திரு. புகழேந்தி, கடைசியாகப் பேசுங்கள்.

திரு. ஜி. கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களாலே, பல்கலைக்கழகங்கள், குறிப்பாக திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்பற்றி திருத்தச் சட்டமுன்வடிவுகள் இங்கே அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு வருவதற்கு முன்பு கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் எல்லாம் போராடிக்கொண்டிருந்த நிலையை நாம் கண்ணுற்றோம். இவர்களுடைய போராட்டத்தினுடைய நோக்கம், அரசுக் கல்லூரிகளைப் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கின்ற நேரத்திலே ஆசிரியர்கள் சலுகைகள்

2002 அக்டோபர் 31] [திரு. ஜி. கே. மணி]

எல்லாம் பறிக்கப்படும் என்ற ஓர் அச்சம் ஏற்பட்டது. அந்த அச்சத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் போராடினாலும்கூட, அரசினுடைய கெடுபிடியான நடவடிக்கைக்குப் பயந்து, அரசு அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலே அவர்கள் எல்லாம் பணிக்குத் திரும்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அதுமாத் திரமல்ல. நம்முடைய மாணவர்களுடைய போராட்டமும் அதேபோல்தான். இப்போது பல்கலைக்கழகங்களுடன் சேர்ப்பதனாலே, Self-financing Colleges என்று சொல்கிறார்களே, சுயநிதிக் கல்லூரிகள் கட்டணத்தைப்போல நிச்சயமாகக் கூடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் நாம் இன்று சொன்னாலும்கூட, எதிர்காலத்திலே இந்தக் கல்விக் கட்டணம் கூடுகின்ற காரணத்தாலே, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியின மாணவ, மாணவிகளுடைய கல்வித் தரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும். ஆகவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும் அதே வேளையிலே, ஏழை எளிய, கிராமப்புறத்துக் குழந்தைகளுடைய கல்வி நலன் பாதிக்காத வகையிலே எக்காரணம் கொண்டும் கல்விக் கட்டணம் கூடாத வகையிலே, இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. ஆகவே மாணவர்களுடைய நலன், ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய நலன் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் வைக்கிறேன். அதேநேரத்திலே, இப்போது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தையே எடுத்துக்கொள்வோம். இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களிலே இடஒதுக்கீட்டு முறை முழுமையாகப் பின்பற்றப்பட வேயில்லை. நான் இந்த மாமன்றத்திலே கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலேயும் சரி, இப்போதும் சரி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய இட ஒதுக்கீட்டு 18 சதவீதம் என்று இருந்தாலும்கூட, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே 2 சதவீதம்கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை. மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு 2 1/2 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே நிறைவேற்றப்படுகிறது. இப்படி பல்கலைக்கழகங்களிலே பணி நியமனங்களிலே முறையான இட ஒதுக்கீடு பின்பற்றப்படவில்லை என்ற குறை தொடர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தாலே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின்மூலம் அந்த இட ஒதுக்கீட்டு முறை முழுமையாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டும். கல்விக் கட்டணத்தை எக்காரணம் கொண்டும் கூடுதலாக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்தி அமர்கிறேன்.

[2002 அக்டோபர் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. இ. புகழேந்தி.

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழகங்களோடு கல்லூரிகளை முழுமையாக ஒப்படைக்கின்ற காரணத்தினால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள் அல்லது எதிர்காலத்திலே எதிர்பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் குறித்து, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் அச்சத்தோடு போராடிய காலமும், ஆசிரியர்கள் இன்றைக்குப் பணிக்குப் போய்விட்டாலும்கூட, மாணவர்களிடையே இன்று தோன்றியிருக்கின்ற அச்சம், இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், பல்கலைக்கழகங்கள் போதுமான அளவிற்கு நிதி நிலையோடு இல்லை என்ற கருத்தை இங்கேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்கள் நிதி நிலைமை சரி இல்லாதபோது ஏழை எளிய மாணவர்கள்—அதாவது வசதி வாய்ப்பு இருப்பவர்கள் தனியார் கல்லூரியிலே போய்ச் சேருவது வேறு. ஆனால் கல்லூரிப் படிப்பு என்றால் ஆண்களாயினும், பெண்களாயினும் அரசுக் கல்லூரிகளை நாடிச் செல்கின்ற சூழல் நிலவுகிறது. அரசுக் கல்லூரிகளை நாடிச் செல்கின்றபோது அங்கே பல்கலைக்கழகங்கள் நிதிநிலை சரியில்லை என்று கட்டணங்களை எதிர்காலத்திலே உயர்த்துகின்ற நிலை வருமேயானால் நிச்சயமாக சாதாரண, நடுத்தர, ஏழை எளிய மக்களுடைய கல்வி நிலை பாதிக்கப்படும். கல்லூரிப் படிப்பிற்குப் போகவே வேண்டாம் என்ற சூழ்நிலைகள் உருவாகிவிடுமோ என்ற அச்சம்தான். நம்முடைய தலைவர்கள் எல்லாம், பெரியார், அண்ணாவைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் போராடிப் பெற்ற அந்த உரிமை, அவர்களுக்கு முழுமையாக கல்வி அறிவு வேண்டும்; அறியாமை நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்துகள், இதன்மூலமாகத் தூர்ந்துப்போக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அச்சத்தை அகற்ற வேண்டியது அரசின் கடமை. பல்கலைக்கழகங்களுடைய நிதிநிலை எப்படி இருந்தாலும், நிச்சயமாக மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகள் பாதிப்பும் இருக்காது, கட்டண உயர்வும் இருக்காது என்ற அந்த வாக்குறுதியை, உத்தரவாதத்தை அரசு எப்படித் தரப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் தர வேண்டும். அது தொடர்ந்து நிலை பெற வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்தாக இங்கே இந்தத் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவில் எடுத்து வைத்து அமர்கிறேன்.

பிற்பகல் 4—5.5

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

2002 அக்டோபர் 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 9—5—2002 அன்று இதே சட்டமன்ற மாமன்றத்தில் இதுபற்றி விரிவாக விவாதம் செய்யப்பட்டு அது சட்டமாக மாற்றப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, இந்த அரசுக் கல்லூரிகளை உறுப்புக் கல்லூரிகளாக மாற்றுவதற்கான ஒப்புதலை மத்திய அரசிலுள்ள அமைச்சர் அவர்களும் பிறகு ஜனாதிபதி அவர்களும் அளித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் பல்வேறுவிதமான புரட்சிகரமான திட்டங்களை எல்லாம் கல்வித் துறையிலே அறிமுகப்படுத்தி வருகிறார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் அரசுக் கல்லூரிகளுக்கும் பல்கலைக்கழகத்தின் உறுப்புக் கல்லூரிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவந்து அது சட்டமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய முக்கியமான குறிக்கோள், பொதுவாக ஒரு கல்லூரி ஆரம்பித்தோம் என்று சொன்னால், அந்தக் கல்லூரிக்கு தன்னாட்சி வேண்டும் என்று கேட்பது, autonomous வேண்டும் என்று கேட்பது ஓர் இயற்கை. அதற்கடுத்தது அதை ஒரு நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகமாக, Deemed University-ஆக மாற்ற வேண்டுமென்று, அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பிறகு அதைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஞானசேகரன் அவர்கள் சொல்லும்போது வேலூரிலே பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆக ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்பது உயர் கல்வியிலே எல்லோரும் வரவேற்கக்கூடிய ஓர் உச்சநிலை ஆகும். ஆகவே அதை கருத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் ஒவ்வொரு அரசுக் கல்லூரியையும் பல்கலைக்கழகத்துடன் சேர்க்கும்போது அதனுடைய அந்தஸ்தும் உயர்கிறது. ஒரு கல்லூரி என்பதைக் காட்டிலும் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தினுடைய உறுப்புக் கல்லூரியாக ஆகும்போது ஏறக்குறைய ஒரு department மாதிரிதான் அது. ஆகவே ஆராய்ச்சி போன்றவற்றை எல்லாம் தொடர்வதற்கும், அந்த ஆராய்ச்சியின் மூலமாக ஆசிரியர்கள் பெற்ற அறிவை மாணவர்கள் பெறுவதற்கும் இது நன்கு ஏதுவாக அமைகிறது. ஆகவே அதைக் கருத்தில்கொண்டுதான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதோடு உறுப்புக் கல்லூரியாக மாற்றும்போது பல்கலைக்கழக மானியத்தில் பல திட்டங்களுக்கு வேண்டிய நிதி ஆதாரங்களைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. Modernisation Programme போன்றவற்றுக்கு எல்லாம் மத்திய அரசு பணம் தருகிறது. ஆனால் அரசுக் கல்லூரி என்ற எண்ணத்தில் எடுத்து நாம் அதற்காகக் கொடுத்தோம் என்றால் அந்தப் பணம் நமக்கு வருவதில்லை. அரசாங்கம் பணம் செலவு செய்கிறது கல்வியை வளர்ப்பதற்காக. அதேநேரத்தில்

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை] [2002 அக்டோபர் 31]

மற்ற எந்தெந்த வழிகளிலே அந்தப் பணத்தைப் பெருக்கி அந்தக் கல்லூரிகளின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. இதனால் யாருக்கும் எந்த பாதிப்பும் கிடையாது.

சொல்லப்போனால், தருமபுரியிலே ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது என்றால் இப்போது அதை பல்கலைக்கழகத்தின் அங்கமாக ஆக்கும்போது அதனுடைய அந்தஸ்து உயர்கிறது. முசிறியிலே இருக்கிற ஒரு அரசுக் கல்லூரி உயர்ந்தால் அதனுடைய அந்தஸ்து உயர்கிறது. அதேபோல கோத்தகிரி, ஊட்டியிலே இருக்கிற அரசுக் கல்லூரி உயர்ந்தால் அதுவும் ஒரு University—யாக மாறுகிறது. ஆகவே அப்படி மாறும்போது அதனுடைய தரம் உயரும்போது, அந்தக் கல்லூரியின் தரமும் உயர்கிறது. வசதிகளைப் பெறுவதற்கு அங்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வெறும் கல்லூரிகளாக வைத்துக்கொண்டு இருந்தோம் என்றால், அதனுடைய வளர்ச்சி குன்றிவிடுகிறது. ஆகவேதான் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் அவற்றைக் கொண்டுவந்தோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. அப்படிக் கொண்டுவரும்போது சில குறைபாடுகளை ஆசிரியர் பெருமக்கள் சொன்னார்கள். முதலில் இந்தக் கருத்தைச் சொல்வதற்காக பல கூட்டங்களில் நானும் இதுபற்றி விவாதங்கள் செய்தபோது அப்போது யாரும் எதிர்க்கவில்லை; வரவேற்றார்கள். ஏனென்றால் ஒரு கல்லூரியை பல்கலைக்கழக அந்தஸ்தாக மாற்றும்போது எல்லோரும் வரவேற்கின்ற ஒரு செயலாகக் கருதினோம். ஆனால் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பிறகுதான், ஜனாதிபதி ஒப்புதல் அளித்த நேரத்தில்தான் ஆசிரியர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை உருவாக்கினார்கள். ஏனென்றால் அவர்களை பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்க்கும்போது அவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களாக மாறுகிறார்கள் என்ற நிலையை உயர்த்தப் பாடுபட்டோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதை ஒரு நல்ல திட்டமாகக் கருதினேன். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களாக மாறினால் அவர்களுடைய அந்தஸ்துதான் உயர்கிறது. பிறகு அவர்களுடைய retirement age 58— லிருந்து 60 வயது வரை உயர்ந்து பணியாற்றலாம். பிறகு automatic promotions ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. இங்கே அரசுக் கல்லூரிகளில் அதிகமான அளவிற்கு promotions கிடைப்பதில்லை. பயன்கள் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு Career Advancement Scheme என்று இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், 7 ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அவர்களுக்கு automatic-காக Reader, Assistant Professor, Professor போன்ற பல அந்தஸ்துகள் கிடைக்கின்றன.

2002 அக்டோபர் 31] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

ஆனால் அரசுக் கல்லூரிகளில் கிடைப்பதில்லை. அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக ஆசிரியர்களுக்குப் பலன் இருக்கும் என்று நாங்கள் கருதினோம். அதனால் வெளியிட்டோம். ஆனால் ஆசிரியர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்காகப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். போராட்டம் நடத்துவதற்கு முன்பே சொன்னோம். எதுவாக இருந்தாலும் இந்த அரசானது பேசித் தீர்க்கத் தயார் என்று சொன்னோம். போராட்டம் தேவையில்லை என்றுதான் சொன்னோம். இந்த அரசானது, புரட்சித் தலைவி அரசானது எதையும் மூடி மறைப்பதில்லை. அவர்கள் குறையைச் சொன்னார்கள். எங்களிடம் என்ன சொன்னார்கள்? அரசாங்க ஊதியம் இருக்க வேண்டும், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டாம் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அப்படி விரும்பினால் அரசுக்கு ஆட்சேபணைஇல்லை என்றுதான் சொன்னோம். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களும் அதைத்தான் அவர்களுடன் பேசி, அவர்கள் என்னென்ன குறைகளைச் சொன்னார்களோ அவற்றையெல்லாம் போக்கி அவர்களுக்கேற்ற வகையில்தான் இந்தச் சட்டத்தை, ஒரு மாறுதலாகக் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம். ஆகவே இப்போது இதை வாபஸ் வாங்குகிற நிலை வந்தால் என்னவாகும் என்றால் originality இல்லாமல் போகும், சட்டத்திற்கு (குறுக்கீடு) இருங்கள், இருங்கள். (குறுக்கீடு)

பிற்பகல் 5-00

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல விளக்கத்தைத் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தைப்பற்றி நாங்கள் சொல்கின்றபொழுது, அமைச்சர் தெரிவிக்கின்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே பார்க்கின்ற நேரத்திலே, கல்லூரியை நடத்தக்கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும், தன்னுடைய கல்லூரி Deemed University யாக வர வேண்டுமென்பதிலே மாறுபட்ட கருத்தில்லை என்ற ஆர்வத்திலே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினுடைய நோக்கமாகச் சொல்லப்படுவது, கல்லூரிகளுக்கு நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு, பல்கலைக்கழகத்திலே தன்னாட்சி அதிகாரம் பெறுவதற்குமாகச் சொல்கிறார்களே தவிர, 'அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு' என்ற காலமெல்லாம் மாறி இப்போது புரட்சிப் பெண்களாக, புதுமைப் பெண்களாக வருவதற்கு பெண்கள், சாதாரண கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய அடித்தட்டுப்

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2002 அக்டோபர் 31]

பெண்கள், எளிய முறையிலே குறைவான கட்டணத்திலே கல்வி பெறுவதற்குண்டான சூழ்நிலை நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது; இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைப்பதனாலே சாதாரண ஏழை எளியோர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் கல்லூரிகளிலே சட்டப் படிப்பு, சட்ட மேற்படிப்பு படிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே அதைத்தான் பிரதான கருத்தாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் கல்விக் கட்டணம் உயர்த்தப்படக்கூடாது என்ற நிலையிலே இது அமைய வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கும், கல்லூரிகளுடைய வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் பல வழிவகைகளைக் கொண்டுவருவதற்கெல்லாம் அரசு பல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல பட்ஜெட்டிலே அதற்கு வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்குகின்றோம். அதோடு நின்றுவிடாமல், மற்ற எந்தெந்த வழிகளில் பணத்தைக் கொண்டுவர முடியுமோ அதை அந்தக் கல்லூரிக்குக் கொண்டுவருவதற்காகத்தான் இதனுடைய ஒரு திட்டம். அதிலே பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் மூலமாகவும்கூட பணத்தைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், டெல்லியிலே பார்த்தீர்கள் என்றால் டெல்லி யூனிவர்சிட்டியிலே 78 அரசுக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவை அனைத்துமே Constituent - உறுப்புக் கல்லூரிகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அங்கே முழு grant, 100% grant கொடுக்கிறார்கள், U.G.C. ஆகவே அங்கே பல வசதிகள் பெருக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே குறைவுதான். ஆகவே அதையும் ஏதாவது பெறமுடியுமா என்ற வகையில் அதைப் பெறுவதற்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதற்காகவும் இதைக் கொண்டுவருகின்றோம். அது ஒன்று.

இரண்டாவது, இப்போது, முதலில் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினையைக் கிளப்பியபோது, அவர்கள் சொன்னது, அரசு ஊழியர்கள் அந்தஸ்து தொடர்ந்து எங்களுக்கு இருக்க வேண்டும்; பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போனால் பண வசதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே எங்களுடைய சம்பளத்திற்கும் மற்றவற்றைப் பெறுவதிலும் பிரச்சினைகள் வரும்.

2002 அக்டோபர் 31] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

எங்களுக்கு pension இருக்கிறது என்று ஏதேதோ குறையைச் சொன்னார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உறுதியைத் தந்தார்கள். உங்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து சம்பளத்தையும் இந்த அரசே ஏற்று, பல்கலைக்கழகத்திற்கு முழுமையும் தரும். உங்களுக்கு வேண்டிய pension benefits எல்லாமே தரும். ஆகவே எந்த விதத்திலும் குறைபாடு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகும் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஒருபடி மேலே சென்று நீங்கள் அரசு ஊழியர்களாகவே இருங்கள்; எங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் objection கிடையாது; அரசுக்கு objection கிடையாது என்று சொல்லி அதற்கென்று ஒரு குழுவை அமைத்து, நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு அந்தக் குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழுவிலே இந்தக் கருத்தெல்லாம் சொல்லப்பட்டு, ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாமே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த மாறுதலும் அவர்களைப் பொறுத்து கிடையாது.

அடுத்ததாக, ஆசிரியர்கள்—மாணவர்களைக் காட்டிலும் ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்கள் மேல் அக்கறை இப்போது வந்துவிட்டது. இந்தப் போராட்டத்தைத் தொடருவதற்காக; ஆகவே மாணவர்களுடைய இந்தக் கட்டணம் உயர்ந்துவிடும் என்ற பிரச்சினையை முன்வைக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதற்கும் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் அறிக்கை தந்தார்கள். மாணவர்களுக்கு கட்டணத்தை தற்போது எந்த விதத்திலும் நாங்கள் மாற்றமாட்டோம் என்ற அந்த உத்தரவாதத்தைத் தருவதாகவும் சொன்னார்கள்.

அடுத்ததாக அரசுக் கல்லூரியாக இருந்தால் கட்டணமே உயர்த்தப்படாமல் இருந்துவிடும், பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றால் கட்டணம் உயர்ந்துவிடும் என்ற வாதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அரசுக் கல்லூரியாக இருந்தால்கூட கட்டணத்தை உயர்த்த முடியும், அரசு நினைத்தால். ஏனென்றால் பல நேரங்களில் பலவற்றைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது என்று நீங்கள் சொல்கிற கருத்தும் ஆராய வேண்டிய ஒன்றுதான். ஆகவே அரசுக் கல்லூரியாக இருந்தால் கட்டணம் உயர்த்தப்பட மாட்டாது, பல்கலைக்கழகம் என்றால் கட்டணம் உயர்ந்துவிடும் என்பது, அது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு வாதம். பல்கலைக்கழகம் என்றால்கூட, அங்கே நம்முடைய அரசிலே இருக்கின்ற அரசுச் செயலாளர், Director மற்றவர்களெல்லாம் அங்கே Syndicate member களாக இருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. தம்பிதுரை] [2002 அக்டோபர் 31]

அவர்களெல்லாம் கலந்துதான் கட்டணத்தை உயர்த்த முடியும். ஏனென்றால், பல்கலைக்கழகமும் அரசினுடைய ஓர் உறுப்புதான். பல்கலைக்கழகம் என்றால் சுதந்திரமாகச் செயல்படலாம். அதற்கு சுதந்திரம் தரப்பட்டிருந்தாலும்கூட, கல்வித் துறையிலே நம்முடைய இதே சட்டமன்றத்தில்தான் அதற்கும் வாதாடி அதற்கு வேண்டிய அனைத்து பணத்தையும் தர இருக்கின்றோம். நம்முடைய 'Block grants' —லே, அப்படிக் கொடுக்கும்போது இதை இங்கேயே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பேசலாம். இந்தக் கட்டணங்களை உயர்த்த வேண்டிய தேவை இல்லை; அதனால் ஏழை மாணவர்கள் அவதிப்படுவார்கள்; ஆகவே ஏழை மாணவர்கள், கிராமப்புற மக்களுக்கு நல்ல கல்வி கிடைக்க வேண்டும் என்றால், அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பேசுவதற்கு, எப்படி அரசுக் கல்லூரிக்கு வேண்டாம் என்று சொல்கின்றோமோ அதேபோல, பல்கலைக்கழகத்திற்கும் வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கும் இந்த மாமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர் 'grant' வரும்போது discussion—லே பேசினார். அதிலே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சிலர் அங்கே செனட் மெம்பராக இருக்கிறார்கள், நம்முடைய மாமன்றத்தில் நம்முடைய கருத்துகளைச் சொல்வதற்காக. ஆகவே கட்டணம் அங்கு சென்றால் உயர்ந்துவிடும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வாதம். இருப்பினும், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் உறுதி தந்திருக்கின்றார்கள். அங்கு சென்றாலும் Constituent College—ஆக மாறினாலும் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு தற்போது அரசு உத்தரவாதம் தருகிறது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே மாணவர்களுக்கு எந்தவித பாதிப்பும் அங்கே வருவதற்கு வாய்ப்பு கிடையாது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, இந்த அரசு—நங்கள் சொல்வது—மாணவர் சேர்க்கையில் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள இன ஒதுக்கீட்டு முறை தொடர்ந்து பின்பற்றப்படும்—இதைத்தான் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்துகிறார்கள். அதற்கு, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உறுதி தந்திருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 5—0.5

அடுத்ததாக, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியின மாணவர்களுக்குத் தற்போது வழங்கப்பட்டுவரும் அனைத்து உதவித் தொகை திட்டங்களும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். பல்கலைக்கழக உறுப்புக் கல்லூரியாக

2002 அக்டோபர் 31] [டாக்டர் மு. தம்பிதுரை]

மாறினாலும்கூட இந்தச் சலுகைகள் தொடர்ந்து செயல்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல், மாணவர்களுக்கு உயர் கல்வி பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் தருவது எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படாது. இந்த அரசினுடைய கொள்கையை அம்மா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடனேயே ஓர் அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். பெண்களுக்கு, குறிப்பாக ஆதிதிராவிட பெண்களுக்கு பட்ட மேற்படிப்பு படிப்பதற்கு அனைத்துக் கல்வியும் இலவசமாகத் தருவதற்கு உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய சலுகைகள் தொடர்ந்து செயல்படும் என்பதைத்தான், இந்தக் கருத்தாகச் சொல்கின்றேன். ஆகவே மாணவிகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் அந்தப் பாதிப்பு ஏற்பட வாய்ப்பு கிடையாது. அதேபோல், குறிப்பாக, மீண்டும் சொல்கிறேன். தற்போதுள்ள படிப்பு கட்டண விகிதங்கள் மாற்றப்படமாட்டாது என்ற உறுதியும் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான பாதிப்பும் வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆகவே இதேபோன்று மாமன்றத்தினுடைய கருத்துகள் அடிக்கடி வருவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அருள்கூர்ந்து இந்த விளக்கங்களை ஏற்று, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

[பேரவைத் தலைவர்] [2002 அக்டோபர் 31]

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டங்களுக்கான திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 50/2002) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்"

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.